

[Alfred Hansen]

tavshedspligt, og at det i så fald er tavshedspligten, der tæller stærkest, og mener ministeren, at det bør være domstolene, der afgør rækkevidden af tavshedspligten?»

(Spm. nr. 1190).

Begrundelse.

Dagbladet Information henviser fredag den 1/9 1978 til en artikel i tidsskriftet Kommunen, hvor ekspert i kommunalforvaltning, professor, dr. jur. Erik Harder under overskriften »Oplysningspligt og tavshedspligt« kommenterer Danmarks Statistiks krav om at få udleveret CPR-numrene på kommunernes sociale klienter. Professor Erik Harder skriver i en indledende vurdering, at det er domstolene, der må afgøre spørgsmålet.

I en samtale i Radioavisen samme dag gentog professor Erik Harder sine synspunkter.

I Fyns Tidende den 1. september 1978 oplyses, at tilsynsrådet har afslået Vissenbjerg kommunes ønske om at få en domstolsprøvelse af lovligheden af Danmarks Statistiks krav om at få CPR-oplysninger på sociale klienter. Som kommentar hertil siger borgmester Knud Friberg, Vissenbjerg, at når der er en lovkonflikt mellem loven om Danmarks Statistik og bistandsloven, må vi henholde os til den sidste, idet det er vore borgeres beskyttelse, vil skal se på. Diskussionen om Danmarks Statistiks ret til at kræve CPR-numrene udleveret har nu verseret i lang tid, og mange nye argumenter mod en udlevering er fremkommet, så det nu også må være ministerens ønske at få skabt klarhed over, om kommunerne ikke har pligt til at beskytte borgerne mod CPR-misbrug.

Besvarelse (13/9 78):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Det stillede spørgsmål har givet mig anledning til at indhente en udtalelse fra justitsministeriet.

Det fremgår af denne udtalelse, som vedlægges, at justitsministeriet er af den opfattelse, at den indhentning af oplysninger til bistandslovsstatistikken, som sker i henhold til § 6 i Lov om Danmarks Statistik, ikke er stridende mod straffelovens tavshedsforskrifter, som gælder for kommunernes socialforvaltninger.

Danmarks Statistik har som bekendt i sin tid tilrettelagt statistikken i samarbejde med såvel de kommunale organisationer som socialministeriet, hvorunder bistandsloven hører.

På denne baggrund og under henvisning til justitsministeriets udtalelse finder økonomiministeriet ikke for sit vedkommende grundlag for en yderligere prøvelse af spørgsmålet.

Bilag.

Notat om tavshedspligt efter bistandslovgivningen og oplysningspligten over for Danmarks Statistik.

1. I et notat af 13. juli 1978 har justitsministeriet redegjort nærmere for spørgsmålet om Danmarks Statistiks adgang til at forlange indberetning fra kommunerne om CPR-nummer til brug ved bistandslovsstatistikken. Ifølge dette notat er det justitsministeriets opfattelse, at der i den foreliggende situation, hvor bistandslovsstatistikken er omfattet af Danmarks Statistiks arbejdsplan, er hjemmel til at kræve personnummeret indberettet.

Danmarks Statistik har til brug for besvarelsen at et spørgsmål i folketinget anmodet justitsministeriet om i tilslutning til notatet af 13. juli 1978 at fremkomme med en udtalelse vedrørende spørgsmålet om betydningen af de sociale forvaltningers tavshedspligt set i relation til hjemmelen i § 6 i lov om Danmarks Statistik.

2. Den sociale bistandslov indeholder ikke nogen selvstændig tavshedspligtsforskrift, men henvisningsbestemmelsen i bistandslovens § 22 medfører bl. a., at enhver, der deltager i administrationen af bistandsloven, er omfattet af de almindelige bestemmelser om tavshedspligt i straffelovens § 152 og § 264 b.

a. Bestemmelsen i straffelovens § 152 har følgende ordlyd:

»§ 152. Røber nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, hvad han i tjenestens eller hvervets medfør har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller udnytter han uberettiget sådan kundskab, straffes han med . . .

Stk. 2. Efter ovennævnte regler straffes også den, som efter at være fratrukket stillingen på nogen af de angivne måder forser sig med